

21. března 2020 v Liptále

Moji milovaní bratři a sestry,

velmi na Vás všechny s láskou myslím a chci Vás ujistit, že i v těchto těžkých časech jsem v srdci a modlitbě stále s Vámi! Ale co je nejdůležitější – **JE S NÁMI NÁŠ PÁN!** Neopustil nás ani na chvíli! Ani na chvíli jsme nepřestali být Jeho milovanými dětmi, o které se s láskou stará a každé drží ve své dlani. Často na to myslíme a věřme tomu.

Rychle se šířící koronavirus nás překvapil a zaskočil.

Když jsme vstupovali nedávno do postní doby, asi nikdo z nás netušil, že ji budeme prožívat až takovým intenzivním způsobem. Možná jsme tuto postní dobu chtěli prožít opravdu co nejpožehnaněji. Možná jsme byli odhodlaní i něco odepřít svému tělu. Anebo oddělit více času na modlitbu, na Boží Slovo. Možná jsme kdesi v hloubi své duše toužili po Božím dotyku a proměně našeho života...

Situace, která nastala, nás sama vtahuje do toho všeho. Jsme nuceni se opravdu zastavit, uskromnit své tělesné potřeby a touhy, být solidární s druhými... A vzhlížet k Bohu, v Jeho Slově hledat pomoc, sílu a světlo v tom, co prožíváme. Pokud jsme do této doby měli výčitky, že pro honbu za pominutelnými věcmi zanedbáváme to, co je pro nás podstatné – svou duši, věčnost, vztah s Bohem a našimi drahými – najednou, jako bychom k tomu dostali obrovskou příležitost!

Italský básník Andrea Melis Parolaio ve své úvaze k aktuální situaci hovoří, že nejvíce kontaminovaným povrchem bylo naše srdce. Že tento virus zastavil svět, přinutil nás podívat se do sebe a kolem sebe. Snížil na polovinu znečištění ve velkých krajinách. Že nás naučí hodně... mluví o nové potřebné lidskosti. O tom, že naslepo jsme nemohli jít dále... vede nás k pokání. Poskytuje nám čas, ve kterém se můžeme zastavit a být s našimi dětmi, myslet s láskou na starší, slabé a ohrožené. Že hodnotu věcí chápeme, když nám chybí. Říká, že tento virus, který nám bere možnost obejmout druhého, může zachránit naše srdce...

Jsou to možná silná slova a někomu se budou zdát až příliš radikální, ale tato nastávající těžká doba je však zároveň **obrovským prostorem pro hledání a nacházení skutečného smyslu svého života, který není v materiálních věcech, ale v objevení svého Bohem daného poslání, hodnoty a místa v tomto světě.**

Uvědomujeme si křehkost svého života, svou slabost a zranitelnost. To, že nejsme pány života, světa, že nemáme všechno v rukách. Že jsme ne-mocní. Ve svém strachu a všem chaosu hledáme **pevný bod. A ten nenajdeme ve zprávách, ani v mocných tohoto světa, ani v dobrých a užitečných radách epidemiologů, ale v modlitbě a v Božím Slově. Bůh je s námi nejen v kostele, ale všude tam, kde jsme! Doma, v rodině, na lůžku, v práci...**

Osobně vnímám jako silnou Boží výzvu dnešní Slovo z knihy proroka Ozeáše 14, 2-10:

“Navrať se, Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu, neboť jsi upadl pro svoji nepravost. Vezměte s sebou tato slova, obraťte se k Hospodinu, řekněte mu: „Promiň nám všechnu nepravost, přijmi nás laskavě, když chceme oběti býčků nahradit svými rty. Ašúr nás nezachrání, na oře nevsedneme a výrobku svých rukou nebudeme už říkat: ‚Náš Bože!‘ U tebe přece nalézám sirotek slitování.“ Jejich odvrácení uzdravím, rád si je zamiluji, neboť můj hněv se od nich odvrátil. Budu Izraeli rosou, rozkvete jako lilie,

zapustí kořeny jako libanonský cedr. Jeho ratolesti se rozloží, ve své velebnosti bude podoben olivě a jeho vůně bude jako vůně Libanonu. Usednou opět v jeho stínu, budou pěstovat obilí, rozkvetou jako réva připomínající libanonské víno. – Co je mi do nějakých modlářských stvůr, Efrajime? Řekl jsem přece, že na něho shlédnu. Jsem jako zelený cypřiš; ode mne budeš mít ovoce, které poneseš. Kdo je moudrý, aby těmto věcem porozuměl, rozumný, aby je pochopil? Hospodinovy cesty jsou přímé, spravedliví budou po nich chodit, nevěrní však na nich upadnou.“

Je to silné napomenutí, ale ještě silnější povzbuzení: **“Vezměte s sebou tato slova, obraťte se k Hospodinu, řekněte mu: „Promiň nám všechnu nepravost, přijmi nás laskavě, když chceme oběti býčků nahradit svými rty...”“**

Denně jsme vyzýváni, abychom nosili ochranné roušky, což je samozřejmě v pořádku - nosme je! **Ale o hodně důležitější a účinnější je naše modlitba. Právě v modlitbě dostáváme novou sílu a odvalu jít dál. V modlitbě nejvíce prožijeme Boží objetí a obnovení naší důvěry v Boží milosrdenství.** Toto Vám neporadí žádný odborník, ale věřte, že to je to nejdůležitější, co v těchto dnech potřebujeme.

Před koronavirem nás možná aspoň do jisté míry ochrání rouška, respirátor a karanténa, **ale před hříchem, strachem a beznadějí nás určitě ochrání Boží Slovo a modlitba!** Věřím, že spolu se mnou na to budete spoléhat. Protože **“Hospodin je blízko všem, kteří volají k němu, všem, kdo ho volají opravdově.”** (Žalm 145, 18)

S láskou a prosbou o Boží ochranu Vás spolu s kurátorem sboru Tomášem Němečkem srdečně pozdravuje a žehná Vám

Vaše Mária Jenčová s rodinou

*Modlitba:*

*Pane, v tomto těžkém čase se sami za sebe, za naše rodiny, za náš sbor i za celý svět v pokání a s pokorou obracíme k Tobě. Vždyť Ty jsi nekonečně milosrdenství! Tvé utrpení a Tvůj kříž jsou věčným důkazem Tvé lásky a Tvé přítomnosti v našem životě. Děkujeme, že jsi na sebe vzal naše nemoci a naše bolesti. Byly to naše hříchy, za které jsi trpěl. A svou láskou jsi zvítězil nad každou mocí zla a otevřel jsi nám Boží náruč.*

*Odpusť nám naše hříchy, naše nevěrnosti, naši lhostejnost vůči Tobě i našim blízkým. Odpusť nám naši ustavičnou nespokojenost, reptání a zahleděnost do sebe. Odpusť nám naši touhu po životě v blahobytu, po životě bez Tebe. Odpusť nám naši neochotu hledat a konat Tvoji vůli, neochotu odpouštět našim blízkým, jako Ty ustavičně odpouštíš nám. Odpusť nám, že jsme tolikrát zůstali hluchí vůči volání Tvého srdce a vyzvánění kostelních zvonů, až najednou utichly...*

*Probud' naše srdce Duchem svým svatým, aby o to víc volalo k Tobě a toužilo po Tobě! Dej nám milost rozpoznat znamení času a v pokání se obrátit k Tobě! At' Tě v utrpení této postní doby skutečně najdeme, jak kráčíš cestou života s námi a neseš s námi náš kříž, jak nás povzbuzuješ Slovem a upokojuješ laskavým pohledem. Dej, ať Tě vidíme i na tvářích našich drahých a ať Ti v nich s láskou sloužíme. Dej nám milost vložit s důvěrou svou ruku do Tvé probodnuté dlaně a spojit svůj život už navždy s Tvým! Neboť Ty jediný jsi Lékařem našeho těla i duše a Dárce věčného života. Prosíme Tě o sílu, ochranu, vedení a pomoc v tomto čase pro nás, naše rodiny, pro všechny, kdo pomáhají druhým, pro celý náš vylekaný a nemocný svět. Prosíme za všechny zdravotníky, za vládu naší a ostatních zemí, prosíme za všechny, kdo nasazují své zdraví, životy a síly pro záchranu lidských životů a fungování společnosti, prosíme za pomoc a moudrost při vynalézání účinného léku a za zastavení a ústup této pandemie. Prosíme za všechny nemocné a umírající. Smiluj se nad námi hříšnými! Posilni naše srdce a daruj nám svůj pokoj tady a jednou ve věčnosti. Amen*

**“Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá.**

**Doufejte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála věků.”** (Izajáš 26,3-4)